

РЕШЕНИЕ

№ 4167

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав,** в публично заседание на 08.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11482** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85, ал.1 и ал. 4 вр.с чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. М. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място] ал Зор, С., гражданин на С., търсец закрила, против Решение № 10942/22.10.2024г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят счита, че административният орган не е взел предвид всички намиращи се в преписката документи, поради което е постановил необосновано решение. В съдебно заседание, чрез назначения му процесуален представител поддържа жалбата и моли административният акт да бъде отменен. Конкретно счита, че жалбоподателят отговаря на условията на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ и следва да му бъде предоставен хуманитарен статут, тъй като обстановката в Сирийската арабска република и конкретно в района на Д. ал Зор е опасна, поради което моли съда да отмени решението и върне преписката на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския

съвет изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Моли съда да отхвърли обжалването.

Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли жалбата. Конкретно счита, че въпреки промяната в обстановката в страната на произход, тя е сигурна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното:

С молба до ДАБ при МС с вх. № ОК-13-1283 от 23.07.2024г. на Регистрационно-приемателен център (РПЦ) - С. към ДАБ – МС, Х. М. Х., гражданин на С., [дата на раждане] 5г. в [населено място] ал Зор, С., етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин сунит, семейно положение – неженен, е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена въз основа на декларация, на основание чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Попълнен е и регистрационен лист към молбата.

Първоначално жалбоподателят е регистриран като непълнолетен. В хода на административното производство е представил оригинал на преписка за актуално състояние на гражданин (л.25-27) , въз основа на който е установено, че е пълнолетен и личните му данни са коригирани.

С писмо рег. № УП-15849/05.08.2024 г. на ДАБ-МС (л. 39), началник отдел “ПМЗ - кв. О. купел” е изискал от Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-14458 от 10.09.2024г. (л.52) директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

С Х. М. Х. е проведено интервю на 19.09.2024г., в което заявява, че е напуснал С. два месеца преди интервюто, нелегално влязъл в Турция, където останал три дни и нелегално влязъл в България. С помощта на афганистанци прескочили оградата със стълба. С коли стигнали до С.. Сам се предал. Решението да напусне С. взел баща му, заради войната. Нямали финансова възможност цялото семейство да напусне. Цялото му семейство живее в [населено място], обл Д. ал Зор, което от 2020г. е под контрола на кюрдите. В района имало много въоръжени групировки, с които кюрдите воювали. Непрестанно имало инциденти, като последният голям такъв бил преди пет месеца, при военни действия между свободната армия, редовната армия и кюрдите били убити много хора, включително и един братовчед на баща му. Заявява, че е бил свидетел на бомбардировки, убийства, стрелби, сражения. В страната си на произход е учил до първи клас, грижил се е за животни, които са имали. Жалбоподателят заявява, че не е преминал военно обучение, не е участвал във военни действия и не е бил засегнат от такива. Не са били отправяни заплахи към него и семейството му, не е бил жертва на отвличане, физически или психически тормоз, не е бил задържан, арестуван и съден, не му е оказвано насилие. Не е имал проблеми с неправителствени организации и с властите. Като конкретен повод да напусне страната си на произход посочва войната и глада в С., които са навсякъде. Мисли, че ако се завърне в С. може да бъде убит заради войната. Твърди, че целта му е било да дойде в България.

Със становище рег. № 15849 от 08.10.2024 г. е предложено на председателя на ДАБ –

МС да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. М. Х.. С оспореното в настоящото производство Решение № 10942/ 22.10.2024г. председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и 4, вр. с чл.8 и чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. М. Х.. Приел е, че за кандидата не са налице предпоставки за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като в представената бежанска история не са налице субективният и обективният елемент на понятието „основателно опасение от преследване“. Приел е, че сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в Европа и реално не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл.8, ал.1, т.1 от ЗУБ. Заключил е, че твърденията на молителя не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл.8, ал.2-5 ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Приел е и че не се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл.8, ал.7 и чл.8 от ЗУБ и е отхвърлил искането за предоставяне на статут на бежанец като неоснователно. Въз основа на събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от кандидата бежанска история, административният орган е заключил, че не може да се приеме, че сирийският гражданин е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че е заплашен от изтезание или унизително отнасяне или наказание, поради което е приел, че не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. По отношение на основанията по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ в решението, след като се е позовал на информацията за обстановката в С., изложена в справка с вх. № ЦУ-1624/12.07.2024г., изготвена от дирекция “Международна дейност” при ДАБ-МС и е съобразил Решение на СЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г., както и тълкуването на понятието “посегателство” в чл.15, б. “в” от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, административният орган е приел, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С. и не във всички части на страната е налице безогледно насилие. Председателят на ДАБ-МС е направил преценка, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С., според решението, не е изключително, поради което е приел и искането за предоставяне на хуманитарен статут за неоснователно.

Като част от административната преписка е представена справка, изготвена от дирекция “Международна дейност” на ДАБ- МС относно актуалната политическа и икономическа обстановка в Сирийската арабска република и конкретно в района на Д. ал Зор към 12.07.2024г.

В хода на съдебното обжалване от ответника са представени допълнително справки, изготвени от дирекция “Международна дейност” на ДАБ- МС: с вх. № МД-02-109/ 29.11.2024г. относно общото положение в Сирийската арабска република и актуалната политическа обстановка към 29.11.2024г; справка вх. № МД-02-124/ 12.12.2024г. относно актуалната обществено-политическа обстановка в С. след падането на режима на президента Б. А. и справка вх. № МД-02-113 от 03.12.2024г. относно актуалната обстановка в провинция Д. ал Зор.

Пред съда жалбоподателят заявява, че в област Д. ал Зор, откъдето е той, е най-опасно.

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган–председателя на ДАБ при МС, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Заповедта е издадена в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. По време на интервюто е присъствал и адвокат. След провеждане на интервюто текстът на протокола му е преведен на разбираем от него арабски език, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един фактически довод за проявен спрямо оспорвания акт на преследване от страна на официалните власти в С., която се явява страната по произход за търсеция закрила. Няма нито един наведен довод от жалбоподателя, че същият е обект на преследване в С. и от някоя друга организация. В действителност в бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо такова в страната му на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

В проведените интервюта той изрично заявява, че не е бил обект на преследване от държавата, партии или организации или недържавни субекти, не е нямал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската му история става ясно, че е напуснал С., поради войната и глада там два

месеца преди интервюто. Цялото му семейство – майка му, баща му трима братя и пет сестри - живее необезпокоявано в С., никой не го е гонел или преследвал. От събраните доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец. Доводи в тази насока не се излагат от жалбоподателя нито в жалбата, нито пред съда в проведените открити съдебни заседания.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ- МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на Х. М. Х. статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 /Meki E. and Noor E. vs Straatssecretaris van Justitie /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № C-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от

ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за Сирийската арабска република на директора на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая обаче след постановяване на обжалваното решение на 22.10.2024г. в страната на произход на жалбоподателя Сирийската арабска република е настъпила съществена промяна в обществено-политическата обстановка.

В съдебно заседание е представена актуална справка за ситуацията в С. с вх. № МД-02-124/12.12.2024г., от която също се установява, че на 27 ноември 2024г. различни бунтовнически групи от С. С., под ръководството на ислямската група "Х. Т. ал. Ш." (Н. Tahrir al-Sham, HTS), заедно с подкрепяни от Турция милиции, започват настъпление към региони под правителствен контрол и успяват да превземат големи територии. На 8 декември 2024г. водените от HTS бунтовници обявяват, че са влезли ви в [населено място] и са освободили задържаните в най-известния затвор в страната "С.". Б. А. се е оттеглил, отлетял е за Русия, където е получил убежище, а лидерът на HTS А. М. ал Г. е пристигнал в Д.. На 09 декември 2024г. бунтовниците заявяват, че техните сили са близо до установяване на пълен контрол над Д..

Според представената справка междуременно конфликтът продължава в други части на С. и HTS и техните съюзници съобщават, че техни сили напредват в западната провинция Д. ал Зор. Подкрепяните от Турция, бунтовнически фракции, сражаващи се под флага на Сирийската национална армия (SNA), също напредват северозападно от А. към територия, държана от ръководените от курдите Сирийски демократични сили (SDF).

И. потвърждава, че атакува предполагаеми правителствени обекти за химическо оръжие и ракети в С.. И. също така запазва военно присъствие в доскоро демилитаризираната зона на Г. възвишение. Бивши лоялни на А. изглежда все още контролират средиземноморското крайбрежие и планините в западната част на страната.

На 8 декември 2024г. турската армия е атакувала позиции на SDF в М.. Според ООН към 5 декември 2024г. между 60000 и 80000 души в С. С. са

избягали от продължаващите боеве между SDF и SNA. САЩ обявяват, че на 08 декември 2024г. са атакували десетки позиции на "Ислямска държава" (ИД) в централна С. и поразените цели са 75. Според доклад от 08 декември 2024г. израелската армия е навлязла на сирийска територия отвъд анексираните Г. възвишения за пръв път след войната през октомври 1973г., а израелските военновъздушни сили атакуват няколко военни съоръжения в С., съдържащи запаси от стратегически оръжия, елементи от руските системи за противовъздушна отбрана, арсенал от балистични ракети земя-земя. И. признава, че израелските войски заемат някои позиции отвъд буферната зона, въпреки че отрича настъпление към Д..

От приложената справка вх. № МД-02-113 от 03.12.2024г. се установява, че в нея не е отразена настъпилата промяна на обстановката в С. след падането на режима на Б. А.. Въпреки това в нея е посочено, че провинция Д. ал Зор претърпява значителни разрушения по време на годините на конфликта, както в градските, така и е провинциалните райони, разглеждайки показателите може да се заключи, че в провинция Д. ал Зор безогледното насилие достига толкова високо ниво, че има сериозни основания да се смята, че цивилно лице върнато в провинцията, би било единствено поради своето присъствие на нейна територия изправено пред реален риск да бъде изложено на сериозна заплаха, посочена в чл. 15, б. а) от Директива 2011/95/ЕС.

По изложените съображения решението на председателя на ДАБ по отношение отказа за предоставяне на хуманитарен статут е постановено при неизяснена фактическа обстановка относно актуалното положение в С., а още по-малко – относно конкретната област и населено място, от което идва чужденецът

Както е посочил и ВАС в Решение № 441 от 16.01.2025г. по адм. д. № 7597/2024г. на ВАС, предвид специфичните обществени отношения, регулирани от Закона за убежището и бежанците и предвид това, че предоставянето на хуманитарен статут на чужденец по чл. 9 от ЗУБ е в пряка зависимост от политическата ситуация в държавата по произход, която често е динамична и бързо променяща се, при преценка законосъобразността на отказа да се предостави такъв статут съдът следва да вземе предвид всички данни за положението в чуждата държава, включително и новите факти и обстоятелства, настъпили в хода на съдебното производство по обжалване на административния акт. С оглед специалната разпоредба на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ наличието или липсата на реална опасност от тежки посегателства за чужденеца следва да бъде преценявана и на база събития, настъпили след като същият е напуснал държавата си по произход - т.е. и към момента на евентуалното му бъдещо връщане в С..

Ето защо съдът намира, че с оглед установената актуална обстановка в С., преценката на административния орган е необоснована, тъй като не кореспондира с актуалните данни и случващото се. Обстановката в страната на произход на кандидата за хуманитарен статут е претърпяла съществена промяна, която следва да бъде обсъдена и съобразена при вземане на решение. Поради наличие нови обстоятелства относно държавата на произход, решението се явява немотивирано и като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Реалната опасност от тежки посегателства може да се основава на събития, настъпили след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, както е в конкретния случай с настъпилите събития в С., след като жалбоподателят е напуснал страната. Това налага отмяна на решението на председателя на ДАБ и връщане на преписката за ново произнасяне от административния орган при съобразяване на обстоятелства относно тази закрила - чл. 9 от ЗУБ. В мотивите на решението административният орган следва да мотивира и приложението на принципа "забрана за връщане" (non-refoulement). В чл.4, ал.3 от ЗУБ е предвидено, че чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание. В позицията на ВКБООН относно връщането в Сирийската арабска република от 16 декември 2024г, публикувана на сайта му, с която Република България чрез официалните си органи следва да се съобрази, към настоящия момент С. продължава да бъде засегната от: нападения и насилие в части на страната; широкомащабно вътрешно разселване; замърсяване на голяма част от страната с остатъци от военни експлозиви; разрушена икономика и широкомащабна хуманитарна криза. Правото на собственост е силно засегнато от широко разпространени набези над домове, земя и собственост през последното десетилетие. На този фон ВКБООН продължава да призовава държавите да не връщат принудително сирийци в която и да е част на С. и да ги призовава да позволят на цивилните лица, бягащи от С. достъп до тяхната територия, да им гарантира правото да търсят убежище и да осигурят спазването на принципа на "забрана за връщане" по всяко време. В заключение ВКБООН не счита, че условията за прекратяване на международната защита на сирийците към настоящия момент са изпълнени. По изложените съображения Решение № 10942/22.10.2024 г. на председателя на ДАБ – МС следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган, който при разглеждането на молбата за закрила следва да съобрази настъпилата промяна в обстановката в Сирийската арабска република и да изследва възможността за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал1, т. 3 от ЗУБ. Следва да се анализира последно актуална към момента на разглеждане на молбата (при връщането с настоящото решение) информацията относно обстановката в държавата по произход на молителя и да се съобрази постановеното от Съда на Европейския Съюз (голям състав) решение от 17 февруари 2009 година по дело C-465/07 (М. Е., N. Е. срещу S. van J.), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година. Следва да се прецени от органа "степената на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие и дали същата достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи."

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, LXV състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 10942/22.10.2024г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет в частта, в която е отказано предоставянето на хуманитарен статут на Х. М. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С..

ИЗПРАЩА делото като преписка в тази част на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. М. Х., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 10942/22.10.2024г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет в останалата част, в която е отказано да му се предостави статут на бежанец.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: